

V Jizerských horách je číslem jedna Tanvaldský Špičák se sjezdovkami všech profilů a dalšími plány do budoucna. Bedřichov a Severák jsou ideálními centry hlavně na pohodu. Velmi solidní slalomák a celkově pestré tratě má Ještěd, kterému by rozšíření sjezdovek pomohlo mezi absolutní českou špičku.

Slušné parametry tratí včetně černých sjezdovek mají i orlickohorské Říčky a Deštné.

V Jeseníkách jsou sjezdařsky nejkvalitnější centra Červenohorské sedlo, těžící ze své „vysokohorské“ polohy, Petříkov a široký slalomák má i nové centrum v Přemyslově. Na obzoru je dokonce další nový areál na Dlouhých Stráních, který žebříčkem výrazně zacoulmá. Tajným tipem je i Dolní Morava v Králickém Sněžníku, kde je vedle strmého slalomáku i „univerzálnější“ a členitější červená sjezdovka.

V Beskydech vede kvalitou Bílá se sportovními i pohodovějšími terény, srovnatelné rozsáhlé a rodinnější Pustevny poněkud stagnují, ale možná, že je to tak lépe – unikátnímu horskému skanzenu to na atmosféře neubírá.

Na Šumavě je terénem králem Špičák, vedle něj se ale objevil areál alpského typu představující špičku rodinného pojetí zimní dovolené – Lipno.

V Krušných horách udržuje svou slušnou úroveň Klínovec (zasněžování, lanovka), výhledově by i zde mohl vyrůst skutečně zajímavý, dokonce přeshraniční areál.

Dále uvedených deset sjezdařských tipů je do jisté míry subjektivním výběrem vycházejícím z přírodních parametrů, kvality lyžařské infrastruktury, ale také z jejich relativní neznámosti. Záměrně vynecháváme „špindlerovsky“ známá místa (o nich už bylo napsáno vše) a navíc vybrané areály neuvádíme v žebříčku, ale abecedně. Zvlášť na chvostu našich tipů by totiž vznikla „tlačnice“ mnoha dalších středisek.

1. Bílá (Beskydy)

Beskydská Bílá je poutivě sportovním lyžařským areálem i přesto, že její svahy nemají krkonošské převýšení a rozměry. V Beskydách je po lyžařské stránce s přehledem jedničkou a patří i do samé špičky moravských středisek.

Dva protilehlé svahy nad Bílou mohou náročností uspokojit všechny kategorie sjezdařů – na severním se z vrchu Zbojnická (774 m) vine závodní slalomák, hojně využívaný pro tréninky i závody, na jižním svahu Javoriny (832 m) dominují pohodové modré varianty sjezdu. Hlavní tratí je na severu sympatická a členitá červená, tvořená úvodním velkým hangem, dvěma terénními zlomy i rovinkou a cílovým hagem menším. Má homologaci FIS na slalom i obří slalom. Souběžně spadá ještě jedna červená a modrá sjezdovka a na všechny tři dosáhne v roce 2006 instalovaná čtyřsedačka s nástupním kobercem, nahrazující původní kotvu.

Na ostatních sjezdovkách se točí vleky, vesměs ovšem moderní proveniencí. Dvě sjezdovky na jižním a jedna na severním svahu jsou osvětleny – a tato večerní kratochvíle je Ostraváky (asi 50 km odtud) velmi oblíbená.

Hned u dojezdu tratí jsou restaurace a bufety s posezením i parkoviště, nechybí ani

Lyžařská fakta

Nadmořská výška: 518 – 774 m

Sezona: pol. prosince – zač. dubna

Sjezdovky: 4,5 km

57 % modré

43 % červené

4,5 km s umělým sněhem

Převážná kapacita: 4300 osob/h

Vleky: 3x vlek – 1x sedačka

Skipas: dospělí 1 den (platí pro skiregion

Beskydy): 380 Kč, děti 280 Kč

půjčovna, lyžařská a snowboardová škola nebo servis – středisko tak působí velmi kompaktně. Areál je v rukou těchž lidí, kteří jej po celá léta budovali a mají k němu „mateřský“ vztah.

A atmosféra? Obec Bílá je malebnou beskydskou vesničkou s klasickými dřevěnými stavbami (kostelík, inspirovaný severskou architekturou, hotel Pokrok nebo horská chata Bílá) a krásným zdravým lesem.

www.skibila.cz

2. Bublava (Krušné hory)

Málo známá centra nikdy nelákají tolik jako elitní značky. Neznámost a nekvalita ovšem není totéž a může to být i naopak. Bublava je příkladem, jak se dá skromné středisko zvelebit až k lyžařskému nadstandardu, který ovšem není vykoupen tlačenicemi. A skrývá se tu horský potenciál i do blízké budoucnosti.

Až v nejzápadnější výběžku Krušných hor musíte hledat malebnou Bublavu s jejím lyžařským areálem, který se podle kvality infrastruktury objevuje mezi nejlépe vybavenými českými centry.

Zdejší severní svah pod 802 m vysokým vrcholem Bleiberg svými parametry – 600 m délky na 110 m převýšení – není zrovna přírodním pokladem. V šikovních rukách se ovšem proměnil v příjemný a prostorný rodinný areál, kterým nemusí pohrdnout ani trochu náročnější lyžař. Díky jeho odlehle poloze je po většinu sezony postaráno o lyžování bez front a s poloprázdny sjezdovkami. Vše je přehledné a kompaktně lyžařsky propojené, na tratích prakticky neexistují úzká či jinak kritická místa. Samozřejmě je i zasnežování 100 procent plochy sjezdovek včetně středně velkého snowparku.

V návaznosti na horní stanice vleků a v samotné Bublavě se (nepravidelně) upravují běžecké stopy, zato na německé straně se kromě hřebenovky Kammlöpe najdou i tratě pro Světový pohár. Bílou stopou, přestože ne vždy čerstvě projetou, lze dojet až do 50 km vzdáleného Božího Daru.

Lyžařská fakta

Nadmořská výška: 690 – 802 m

Sezona: zač. prosince – konec března

Sjezdovky: 2 km

33 % modré

44 % červené

23 % černá

2 km s umělým sněhem

Převážná kapacita: 4300 osob/h

Vleky: 5x vlek

Skipas: dospělí 1 den v hlavní sezoně (20. 12.

až 15. 3.): 320 Kč, děti (do 140 cm) 230 Kč